

Det ærede 17de tingvalgte Medlem (Brandes) optraadte jo, som det sømmer sig en gammel liberal, ogsaa paa dette Omraade som Repræsentant for den fuldkomne frie Konkurrence. Danmark burde stille sig saaledes, at en hvilken som helst Invasion var tilladt. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at denne Invitation hurtigt vilde blive efterkommet at dømme efter de Tusinder af Andragender, jeg allerede har set i min korte Ministertid, men jeg tror ikke, det gaar an, som Tilstanden er i Europa, ogsaa i Stater, der ikke er saa langt fra os, at se saa lyst paa Forholdene, som det ærede 17de tingvalgte Medlem gjorde i Dag, og som jeg gjorde i 1919, 1920 og 1921.

Det ærede 17de tingvalgte Medlem talte for det Parti, der havde en overordentlig Interesse i at støtte Ministeriet, en Interesse, som jeg erkender, at dette Parti særlig gennem Valget af Ordførere benytter enhver given Lejlighed til at manifestere. Jeg føler mig overbevist om, at denne Interesse ogsaa vil vise sig, naar det ærede Medlem kommer til Udvalgsbehandlingen, og navnlig vilde have vist sig, hvis dette Støttemedlem ikke paa Forhaand havde fundet sig foranlediget til at erklære, at han ikke gik ind paa Bestemmelserne, uanset hvilke Oplysninger han maatte faa i Udvalget. Derefter har det jo noget mindre Interesse at fremsætte disse Oplysninger. Men som det ærede Medlem antydede, er der jo muligvis andre, som er tilgængelige for Betydningen af disse Oplysninger, saa at der alligevel kommer det Resultat, som Justitsministeriet maa vente og ønske, ud af disse Forhandlinger.

Det ærede 17de tingvalgte Medlem fremsatte — med Rette for saa vidt — den Anke, at dette Forslag var fremsat meget sent. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem roste mig paa dette Punkt, jeg tror det — han gjorde det jo paa de fleste Punkter, samtidig med at han kritiserede, hvad jeg har præsteret. Det ærede Medlem kunde i hvert Fald have rost mig paa dette Punkt, fordi det altid er min Hensigt at fremsætte de 20—25 Lovforslag, der udarbejdes i Ministeriet, den første Dag i Rigsdagssamlingen. Det er imidlertid ikke lykkedes mig endnu, og naar det specielt ikke er lykkedes mig at fremsætte dette Lovforslag for nu, skyldes det meget omfattende Forhandlinger, der har fundet Sted, særlig med Udenrigsministeriet, for at komme til Klarhed — en Klarhed, som man fra Udenrigsministeriets Side var endnu mere interesseret i at naa til end fra Justitsministeriets Side — over, hvorledes disse nye Regler vil komme til at

virke. Ogsaa for Resultatet af disse Forhandlinger er jeg villig til at gøre Rede i Udvalget, og jeg tror da, at det ærede 17de tingvalgte Medlem, hvis det er muligt, vil formildes saa vidt, at han vil indrømme, at det skyldes ikke mig personlig, at Tiden er trukket ud, det skyldes forskellige omfattende Forhandlinger, hvori ogsaa Repræsentanter andetsteds fra end fra de to Ministerier har deltaget.

Naar det ærede 17de tingvalgte Medlem af Medlidenhed med mig vilde have ønsket, at den sidste Tid af Rigsdagssamlingen ogsaa var gaaet, uden at dette Lovforslag var blevet fremsat, maa jeg for en Gangs Skyld frabede mig hans Venlighed. Jeg tror, at det vil være ganske overordentlig uheldigt, hvad jeg haaber at skulle kunne overbevise Udvalget om, om man ikke, før man gaar til en Ophævelse af Visumtvangen, udvider disse Bestemmelser, saaledes som det her er foreslaaet, navnlig i Lovforslagets § 6.

Endelig viste det ærede Medlem paa den sædvanlige overlegne og spøgende, men dog samtidig af en ganske overordentlig Indsigt svulmende Maade, at Bestemmelsen i § 8 — som alle Bestemmelser, der overlader et vist Maal af Myndighed til Administrationen — kan give Anledning til en hel Række Tankeeksperimenter om, hvad man egentlig kan finde paa. Det er klart, at alle Bestemmelserne i dette Lovforslag forudsætter en nogenlunde fornuftig Administration. De giver kun Administrationen en Adgang til paa Grund af de særlig vanskelige Forhold, der er i Europa, og de særlig vanskelige Arbejds- og Boligforhold, der er her i Landet, at følge Udviklingen paa dette Omraade og til at gribe ind, hvis man finder det fornødent. Hvis man stoler paa denne Administration, giver man den den foreslaaede Bemyndigelse; hvis man ikke stoler paa den, tror jeg, at man i dette Tilfælde alligevel, som Forholdene ligger, vil give den Bemyndigelsen. Jeg skal derfor afstaa fra at komme ind paa de forskellige Udtalelser, som det ærede 17de tingvalgte Medlem fremsatte med Hensyn til § 8, som jo for øvrigt heller ikke giver den Pligt til Oplysning, som det ærede Medlem skitserede. Jeg skal nøjes med at sige til det ærede Medlem, at jeg aner ikke, hvad det var for et Tilfælde, han sigtede til, om en Skilsmisse i Amerika eller lignende. Det er en Dame, som ikke tilhører mit Bekendtskab, og jeg plejer at springe alle de Sensationer om ligeGYldige Skilsmisshistorier og lignende over, som jeg indrømmer udgør en betydelig Del af Indholdet af mig venligsindede Blade.